

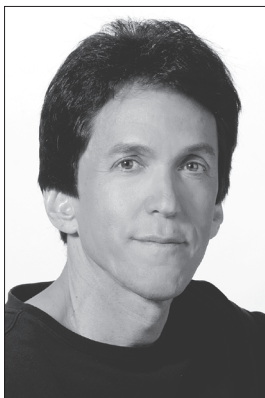
СЕРИЯ • ПОЗНАЙ СЕБЕ СЯ •

Човекът,
който измерваше
времето

МИЧ АЛБОМ

За автора

МИЧ АЛБОМ е писател, драматург и сценарист, автор на седем книги, сред които международният бестселър *Вторници с Мори*. Първият му роман, *Пет срещи в рая*, веднага оглавява класацията на *Ню Йорк Таймс*, както и вторият му роман, *Още един ден* и най-новата му творба, *Имай вяра*. И по четирите книги са направени телевизионни филми, посрещнати с възторг от публиката. Албом е автор на рубрика и радио водещ, както и основател на седем благотворителни организации в Детройт и Хаити, където ръководи сиропиталище. Живее в Мичиган със съпругата си Джанин.

За книгата

Невероятен роман от автора, вдъхновил милиони хора по целия свят с книги като *Вторници с Мори* и *Пет срещи в рая: Човекът, който измерваше времето* е завладяваща притча за първия човек на земята, комуто е хрумнало да брои часовете. Човекът, превърнал се в Бащата на времето.

В най-новата художествена творба на Мич Албом изобретателят на първия часовник на света е наказан, защото се е опитал да измери най-големия дар от Бога. Осъден е да живее векове в пещера и да слуша гласовете на всички хора, живели след него, които искат повече дни или повече години. Накрая, с почти разбита душа, Бащата на времето получава свобода заедно с възшебен пясъчен часовник и мисия: шанс за изкупление, като научи двама души на истинското значение на времето.

МИЧ АЛБОМ

С Е Р И Я • П О З Н А Й С Е Б Е С И •

Превод от английски Ирина Манушева

Човекът, който измерваше времето

*Ако искате да закупите книги на ИК „Кибеа“,
можете да ги поръчате чрез най-близкия до вас
книготърговец, или на телефон (02) 988 0193,
както и на електронните ни пощи
bookstore@kibea.net и office@kibea.net.*

ЦЕНТЪР ЗА КНИГИ И ЗДРАВЕ „КИБЕА“

София 1000, ул. „Д-р Вълкович“ №2А
(близо до ул. „Ангел Кънчев“ и ул. „Солунска“)
Фирмена книжарница: 988 0193

Mitch Albom
THE TIME KEEPER

THE END OF THE WORLD

Words by Sylvia Dee, Music by Arthur Kent

Copyright © 1962 (Renewed) by Music Sales Corporation (ASCAP)

International Copyright Secured. U. S. and Canada rights owned by Music Sales Corporation
and other international rights owned by Music Sales Corporation and Edward Proffitt Music.
All rights reserved. Used by Permission.

Copyright © 2012 by Mitch Albom, Inc.

Всички права запазени.

© Издателска къща „Кибеа“, 2013

© Ирина Манушева, превод, 2013

© Красимира Деспотова, графичен дизайн, 2013

ISBN 978-954-474-642-1

*Посвещавам тази книга за времето
на Джанин, която прави всяка
минута от живота безценна.*

ЧОВЕКЪТ,
КОЙТО ИЗМЕРВАШЕ
ВРЕМЕТО

Π Ρ Ο Λ Ο Γ

Мъж седи сам в пещера.

Косата му е дълга. Брадата му стига до коленете. Подпрял е брадичка върху дланите на двете си ръце.

Затваря очи.

Слуша нещо. Гласове. Безбройни гласове. Надигат се от малкото езеро в ъгъла на пещерата.

Това са гласовете на хората по Земята.

Те искат само едно.

Време.

Един от тези гласове е на Сара Лемтън.

Тийнейджърка в наши дни, тя се е проснала на леглото и разглежда снимка на мобилния си телефон: красиво момче с коса с цвят на кафе.

Довечера ще го види. Довечера в осем и половина. Тя повтаря развълнувано: „Осем и половина, осем и половина!“, докато се чуди какво да облече. Черните дънки? Потника? Не. Тя мрази ръцете си. Не може без ръкави.

— Трябва ми повече *време* — казва тя.

Един от тези гласове е на Виктор Деламонт.

Богат мъж в средата на осемдесетте си години, той седи в лекарски кабинет. Жена му е до него. Бяла хартия покрива кушетката за прегледи.

Лекарят казва приглушено:

— Не можем да направим много.

Месеците лечение не са помогнали. Туморите. Бъбреците.

Съпругата на Виктор се опитва да каже нещо, но думите засягат в гърлото ѝ. Виктор прочиства своето, сякаш споделят един ларинкс.

— Това, което Грейс иска да попита, е... колко *време* ми остава?

**Неговите думи и тези на Сара долитат
до далечната пещера и самотния брадат мъж в нея.
Този мъж е Бащата на времето.**

Можете да си го представите като митична фигура, като рисуван герой от новогодишна картичка – дъвен, изпит, стиснал пясъчен часовник в ръка, по-стар от всичко на света.

Но Бащата на времето е истински. И всъщност не може да остарява. Под рошавата брада и буйната коса – признаци на живот, не на смърт – тялото му е жилаво, кожата му не е сбръчкана. Той е недосегаем за онова, над което властва.

Някога, преди да разгневи Бога, той беше просто човек, обречен да умре, когато дните му свършат.

Сега има друга съдба. Заточен в тази пещера, трябва да слуша всички молби на света – за повече минути, за повече часове, за повече години, за *повече време*.

Тук е от цяла вечност. Загубил е надежда. Но за всеки от нас някъде тихо тиктака часовник. Един тиктака дори и за него.

Бащата на времето скоро ще бъде свободен.

Да се върне на Земята.

И да довърши започнатото.

Н А Ч А Л О Т О

Това е история за смисъла на времето

... и тя започва много отдавна, в зората на човешката история, с едно босоного момче, което тича нагоре по хълма. Пред него тича босоного момиче. Той се опитва да я хване. Между момчетата и момичетата често става така.

За тези двамата така ще бъде винаги.

Името на момчето е Дор. Момичето е Али.

На тази възраст те са почти еднакви на ръст, с пискливи гласове и гъсти тъмни коси, а лицата им са опръскани с кал.

Както тича, Али се обръща към Дор и се усмихва. Това, което изпитва, са първите трепети на любовта. Взима малко камъче от земята и го хвърля високо към него.

— Дор! — вика тя.

Докато тича, Дор брои вдишванията си.

Той е първият човек на Земята, който прави това: да брои, да измисля числа. Започна, като изправяше

пръст срещу пръст и на всяка двойка прикачваше звук и стойност. Скоро вече броеше всичко.

Дор е мило, послушно дете, но умът му е по-загълбочен, отколкото на хората около него. Той е различен.

А на тази ранна страница от човешката история едно различно дете може да промени света.

Точно затова Бог го наблюдава.

— Дор! — вика Али.

Той вдига очи и се усмихва — винаги се усмихва на Али — и камъкът пада в краката му. Дор отмята глава и го осенява мисъл.

— Хвърли още един!

Али хвърля високо. Дор брои пръстите си: звук за едно, звук за две...

— Арррргх!

Отзад го събаря друго дете, Ним, доста по-едро и силно от него. Ним тържествува, подпрял коляно в гърба на Дор.

— Аз съм цар!

Трите деца се смеят.

После продължават да тичат.

Опитайте се да си представите живота без измерване на времето.

Вероятно няма да можете. Вие знаете кой е месецът, коя е годината, кой е денят от седмицата. На стената или на таблото в колата ви има часовник. Имате график, календар, час за вечеря или кино.

Ала навсякъде около вас животът тече без измерване на времето. Птиците не закъсняват. Кучето не гледа часовника си. Еленът не се притеснява от отминаващите рождени дни.

Само човекът измерва времето.

Само човекът отброява часовете.

И поради това само той страда от парализиращия страх, който никое друго същество не познава.

Страхът, че времето изтича.